

Indenrigsministerens Ord; men naar det nu, idetmindste efter min Overbeviisning, er den ærede Kultusminister, der underkjennder sine egne Ord, saa vil jeg spørge, om „Krediten“ nu ikke staaer flettere. Men den ærede Minister sjoier endnu tydeligere til: „Man hør ikke undlade at see hen til, hvad Betydning det har, at man i samme Dieblit, man vil underhandle om et nyt Foretagende, ikke selv kaster Foragt paa de Foretagender, man tidligere har indladt sig paa; hvis man ønsker en yderligere Udvikling af Sernbanesagen i det Hele, kan man ikke paa nogen bedre Maade lægge Hindring iveien derfor end ved at underkjennde og kaste Foragt paa de Foretagender, man har paabegyndt og afflutet.“ Det er disse klare og bestemte Ord, der have gjort, at jeg er fuldkommen overbevist om, at jeg vil stemme mod Sagens Overgang til anden Behandling. Den ærede Kultusminister har i disse Udtalelser tydeligt sagt, at man ikke stærkere kan underkjennde den lovgivende Magt, end naar man saaledes kaster Foragt paa allerede vedtagne og affluttede Foretagender. Yderligere Motivering for min Afstemning behøves ikke, og naar den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Liebe) igaar henvisste os til, at Regjeringen i en saadan Sag bedst kan oversee det Hele, vil jeg erindre ham om, at de af mig fremhævede saa stærke Ord ere fremkomne fra Regjeringen.

**Thune:** Min Stilling til denne Lov er temmelig klar. Dengang den jydste Sernbanelov var for, stemte jeg for Stibanen, og jeg har tilbeels seet min Afstemning i denne Henseende vinde Fleertal. Med Hensyn til Banen gennem Thyen stillede jeg tilligemed tre andre ærede Medlemmer her i Thinget, nemlig Rigsdagsmændene for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer), Randers Amts 2den Valgkreds (Alee) og en æret Rigsdagsmand for Odense, et Vædringsforslag om, at Banen skulde fastsættes fra Nyborg over Odense til Lillebelt, og at Banen fra den fiespigste Grændse skulde fastsættes til Lillebelt, uden at flaae fast, at det skulde være ved Middelfart. Jeg har altsaa forudsæet, at denne Sag rimeligvis vilde komme til at ligge for. Jeg blev

dengang i Minoritet, idet jeg troer, at den daværende ærede Indenrigsminister støttede den modsatte Anskuelse. Det omtalte Vædringsforslag kom nemlig ikke til Afstemning, da der forinden blev afstemt over et andet Vædringsforslag, jeg troer fra den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Sage), der udtalte bestemt, at Banen skulde føres til Lillebelt, og dette Forslag blev, saavidt jeg er indrer, understøttet af den ærede Minister og af Thingets Fleertal. Saaledes er denne Sag, som den foreligger, altsaa ikke uforudsæet. Jeg skal ikke, da Tiden er saa langt fremrykket, tillade mig at gaae ind paa Sagens Realitet eller udtale mig om, enten Banen bør gaae til Middelfart eller til Strib, men blot gjøre opmærksom paa enkelte Punkter, der ere fremhævede i Diskussionen og som jeg maa modsige. Der har været fremhævet, at Strømningen skulde være mindre imellem Middelfart og Snoghøi end mellem Strib og Fredericia, paa Grund af at der imellem Middelfart og Snoghøi møder en Vagstrøm, og jeg formoder, at man ved en Vagstrøm forstaaer en Modstrømning mod den, der kommer Sønder fra, og at den temporiserer den anden Strømning saaledes, at den er mindre stærk ved Middelfart, men derimod er i sin fulde Kraft ved Strib. Men dette troer jeg ikke er rigtigt; thi møder der en saadan Modstrømning, maa den enten vige tilside eller gaae under eller over den anden Strømning, saa at Skibene blive udsatte for en dobbelt Strømning, eller ogsaa maae disse Strømninger i det Dieblit, de mødes, frembringe en Hvirvel eller Malstrøm, som jeg ikke troer, at man nogensinde har hørt Tale om i Lillebelt. Men det er klart, hvilket man kan see ved blot at kaste et Blik paa Kortet, at Overfarten er vanskeligere fra Strib til Fredericia end fra Snoghøi til Middelfart, idet Farvandet der er mere udsat for de øfilige Vinde end ved Middelfart, og hele Søfarten derfor besværligere. Men om man ogsaa maa gaae ud fra, at Overfarten der er vanskeligere, er det dog et Spørgsmaal, om den ikke opveies ved andre Fordele og navnlig ved Besøstningerne, hvorpaa der i Motivierne er fremhævet en Besparelse af 800,000 Rd., og dernæst ved, at der tilveiebringes en hur-